

Становище на Комитета на регионите относно „Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно указания за трансевропейската енергийна структура и за отмяна на Решение № 1364/2006/ЕО“

(2012/C 277/13)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- подчертава, че при мрежата за високо и най-високо напрежение предизвикателството се състои в изгодния и ефективен пренос на произвежданата от наземни и офшорни инсталации възобновяема електроенергия до регионите с най-големи енергийни нужди, а при мрежата за ниско и средно напрежение трябва да се създадат инфраструктурните предпоставки за редица нови децентрализирани хранящи мощности;
- подчертава необходимостта да се изпрати недвусмислен политически сигнал от Комисията към държавите членки, икономиката, банковия сектор и партньорите от цял свят, че поетият път към по-голям дял възобновяеми енергийни източници в енергийния микс на бъдещето е необратим и представлява добра възможност, особено за ангажиране на частни инвестиции;
- подчертава, че за постигане на целите на ЕС за 2020 г. следва, както се настоява в предходните становища на КР (CdR 160/2008 fin, CdR 8/2009 fin, CdR 244/2010 fin, CdR 312/2010 fin, CdR 7/2011 fin и CdR 104/2011 fin), по-силно да се насърчава изграждането на интелигентни мрежи на местно и регионално равнище. Цените за крайните потребители в рамките на компютризирано управление на товара трябва да се образуват в зависимост от производството и търсенето, за да се стимулира икономичното потребление на енергия и по-добре да се съчетаят децентрализираното производство и децентрализираното потребление на енергия;
- призовава да се проучи дали изготвянето на не толкова подробни насоки за ориентация на вземащите решения на национално равнище не би било по-подходящо като по-мекото средство. По този начин Комисията би предоставила на държавите членки максимално широко поле за вземане на решения при конкретното включване на вече съществуващите структури. Това се отнася както за евентуално федерално структурираните служби по териториално устройство, планиране и издаване на разрешения на държавите членки, така и за вече съществуващите регионални групи по Третия пакет за вътрешния пазар. По принцип следва да се дава приоритет на ангажирането на вече успешно работещи институции, а не на създаването на нови структури.

Докладчик

г-н Heinz LEHMANN (DE/ЕНП), член на Ландтага на Саксония

Отправен документ

Предложение за Регламент относно указания за трансевропейската енергийна инфраструктура и за отмяна на Решение № 1364/2006/ЕО

COM(2011) 658 final – 2011/0300 (COD)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ**

1. приветства факта, че регламентът е насочен към цялостна интеграция на вътрешноевропейския енергиен пазар, посредством която да се гарантира, че никоя държава членка и никой регион не са изолирани от европейската мрежа, че е обезпечена сигурност на доставките и солидарност между държавите членки и че се спазват принципите на устойчивото развитие и опазването на околната среда. Това е важно условие, за да може до 2020 г. да се намалят емисиите на парникови газове с 20 %, да се повиши енергийната ефективност с 20 % и да се увеличи с 20 % делът на възобновяемите енергийни източници в крайното енергийното потребление;

2. подчертава решаващото значение на тази инициатива, за да се гарантира енергийната сигурност чрез използване на технически решения от всякакъв вид, чрез които да се постигне тази цел, особено за развитието на преносни и разпределителни системи и всички видове вече налични и потенциални възобновяеми енергийни източници, както и чрез използването на наличните мерки за подкрепа;

3. очаква, че настоящото предложение ще допринесе за постигане на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж и би довело до предимства от решаващо значение за целия Европейски съюз по отношение на конкурентоспособността и икономическото, социално и териториално сближаване;

4. приветства факта, че с оглед на по-бързото постигане на целите в областта на инфраструктурата, за периода до 2020 г. и по-нататък се определя ограничен брой приоритетни трансевропейски коридори и тематични области в сферата на електроенергийните и газовите мрежи, а също и на преносната инфраструктура за нефт, природен газ, въглероден диоксид и биометан (филтриран биогаз от инсталации за биогаз), за които е най-основано да се предприемат действия от страна на Европейския съюз. Чрез рационализиране на процедурите по издаване на разрешения и намаляване на тяхното времетраене, подобряване на приемането от страна на обществеността посредством нейното участие на ранен етап, облекчаване на регулаторното третиране на проектите, справедливо разпределение на разходите в зависимост от ползите, което балансира печалбите и рисковете, и предоставяне на необходимото, основаващо се на пазара и пряко финансово подпомагане от ЕС, ще бъде даден устойчив принос за ускоряване на реализацията на проектите от общ интерес;

5. обръща внимание, че общата европейска енергийна мрежа трябва да отговаря на по-високи стандарти за сигурност. Поспециално не трябва да се допуска кибератаки или физически нападения да застрашават сигурността на доставките в Европа и да се отразяват отрицателно върху икономическата ефективност на държавите членки;

A. Настоящото положение

6. отбелязва, че всяка държава членка на ЕС понастоящем разполага с енергиен микс, обусловен от географските, геологическите, техническите дадености, свързаните с енергийната политика условия и националните потребности. Той се състои от базисно захранване, поддържано досега предимно от изкопаеми, ядрени и от някои възобновяеми енергийни източници (водноелектрически, твърда биомаса) и от променливо захранване, включващо някои гъвкави изкопаеми ресурси и определен дял зависещи от климатичните условия възобновяеми енергийни източници, който понастоящем все още варира. С оглед на постигането на договорените цели за опазване на климата, ще бъде необходимо най-вече да се подобри енергийната ефективност, да се намали потреблението на енергия за отопление и на моторни горива (които не се отчитат в първичните енергийни баланси) и да се увеличи делът на възобновяемите енергийни източници в общото производство на енергия. Произтичащите от това естествени колебания трябва да бъдат балансирани с редица мерки, като модернизиране на съществуващите централи, изграждане на нови особено гъвкави газови централи с комбинирано производство на топло- и електроенергия, разширяване на капацитета на помпено-акмулиращите водни електроцентрали или на други технологии за акумулиране, както и модернизиране и по-нататъшно развитие на съществуващите системи за пренос и разпределение на енергия. Нужда от модернизиране има на всички равнища на мрежовата структура. Докато при мрежата за ниско и средно напрежение трябва да се създадат инфраструктурните предпоставки за редица нови децентрализирани захранващи мощности, при мрежата за високо и най-високо напрежение предизвикателството се състои в изгодния и ефективен пренос на произвежданата от наземни и офшорни инсталации електроенергия до регионите с най-големи енергийни нужди;

7. за да се гарантира енергийната сигурност на държавите членки, трябва да се изберат решения, основани на модернизация и допълнително използване и разширяване на съществуващите конвенционални и алтернативни търговски източници, тъй като те имат решаващ принос към осигуряване на стабилното функциониране на електроенергийните системи, напр. на местно и национално равнище;

8. потвърждава, че във връзка с това, в центъра на вниманието трябва да бъдат изпробването на по-ефективни технологии за пренос и съхранение, използването на информационни и комуникационни технологии, както и насърчаването на изготвянето на местни и регионални енергийни планове;

9. отбелязва, че през идните десетилетия в Европа и природният газ може да играе важна роля за изравняване на колебанията при производството на електроенергия. За тази цел трябва да се диверсифицира вносът на газ, да се разработи производството в държавите членки на ЕС, като се използват конвенционални и неконвенционални източници, биометан

(филтриран биогаз), произведен от съоръженията за биогаз, газовите мрежи да се допълнят с далекопроводи и да се изгради увеличен капацитет за съхранение. Основа за експлоатацията на допълнителните газови централи за редовно производство на енергия е подобряването на съответната газопроводна инфраструктура в държавите членки, в които природният газ е важен енергиен източник;

10. признава, че и в обозримо бъдеще електроенергията, произвеждана от въглища, неминуемо ще има дял в европейския енергиен микс, въпреки че нейният дял ще продължи да намалява. През това време технологията за улавяне и съхранение на въглерод (CCS) може да допринесе за намаляване на емисиите на въглероден диоксид, при условие че тя може да бъде доразвита в технически осъществима система, която да може да бъде експлоатирана разходоэффективно и с надеждно равнище на безопасност. Все още обаче е необходима изследователска и развойна дейност с оглед на практическото изпитване, особено по отношение на техническите и икономическите аспекти, както и свързаното с тях въздействие върху околната среда. В интерес на развитието и на трансгранична мрежа за пренос на въглероден диоксид, обаче още отсега би трябвало да се предприемат мерки на европейско равнище;

Б. Субсидиарност

11. подчертава, че ЕС се договори за цели в областта на опазването на климата, които изискват при прилагането си значителни усилия от всички държави членки. Тези усилия включват изграждането на възможно най-интелигентна енергийна инфраструктура. Наред с включването в съществуващите мрежи на редица дребни производители на електроенергия от възобновяеми енергийни източници и изграждането на интелигентни разпределителни мрежи, които да могат децентрализирано да управляват търсенето и предлагането, да увеличават и да улесняват взаимната свързаност със страни, притежаващи енергийни ресурси, с цел увеличаване на производството на електроенергия от възобновяеми източници, трябва националните инфраструктури да се свържат помежду им по ефективен и най-вече гъвкав начин. Комисията още преди години лансира тази идея във връзка с трансевропейските енергийни мрежи (TEN-E);

12. отчита, че същевременно всички държави членки са изготвили национални планове за увеличаване на дела на енергията от възобновяеми източници в производството на енергия и са приели съответните закони. Наред с това, след влизането в сила на Третия енергиен пакет на ЕС, успешно си сътрудничат редица транснационални институции и групи;

13. отбелязва, че въпреки тези изградили се междувременно структури, при конкретни трансгранични енергийни проекти възникват трудности, които произтичат от естеството на националната инфраструктура, специфичните приоритети в областта на енергийната политика или различните компетенции. Тези несъответствия водеха до загуба на време при планирането, финансирането и изграждането на обекти по TEN-E;

14. отбелязва, че с проекта за регламент Комисията цели да помогне тези несъответствия да бъдат разпознати на възможно най-ранен етап и възможно най-бързо преодолен чрез предложената процедура на посредничество. Регламентът на Комисията цели да ускори ограничен брой трансгранични

ключови проекти и национални проекти със значително трансгранично въздействие, които се разглеждат като елементи от бъдещата европейска електропреносна мрежа за високо напрежение;

15. признава, че много по-машабната задача за приспособяване на националните мрежи за енергийните доставки на бъдещето продължава да бъде в ръцете на държавите членки и не е пряко засегната от регламента. Този подход се основава на европейските договори – от член 170 до член 172 от ДФЕС. Вярно е, че по този начин се засяга принципът на субсидиарност, но той не е нарушен, тъй като става дума за ограничен брой трансгранични проекти;

16. подчертава, че наред с разработването на европейски устройствен план за трансгранични енергийни мрежи, ползата е и в недвусмисления политически сигнал на Комисията към държавите членки, икономиката, банковия сектор и партньорите от цял свят, че поетият път към по-голям дял възобновяеми енергийни източници в бъдещия енергиен микс е необратим и представлява добра възможност, особено за ангажиране на частни инвестиции;

17. отбелязва, че като правен инструмент Комисията предлага пряко действащ за всички държави членки и обвързващ във всичките му части регламент. КР счита регламента за принципно подходящ с оглед на желаното ускоряване на процедурата по издаване на разрешение;

18. обръща обаче внимание, че рационализирането на процедурата по издаване на разрешение за инфраструктурни проекти може потенциално да представлява силна намеса в правото за планиране на държавите членки, както и в правото за участие на заинтересованите страни и обществеността. Гарантираната по конституция компетентност на федералните провинции в рамките на федералните системи за определяне и прилагане на процедурите на планиране и издаване на разрешение следва да се зачита и в случаи на проекти от общ интерес. Не счита, че всички посочени в глава III подробни условия могат все още да се разглеждат като „насоки“ или като „основни характеристики“ на трансевропейските мрежи по смисъла на член 171 от ДФЕС и следователно като реално необходимо минимално хармонизиране на националните административни процедури;

19. призовава в този контекст да се проучи дали изготвянето на не толкова подробни насоки за ориентация на вземащите решения на национално равнище не би било по-подходящо като по-мекото средство. По този начин Комисията би предоставила на държавите членки максимално широка възможност за вземане на решения при конкретното включване на вече съществуващите структури, улеснявайки и давайки приоритет на взаимовръзките, когато държавите разполагат с ресурси за увеличаване на производството на електроенергия от възобновяеми източници. Това се отнася както за евентуално федерално структурираните служби по териториално устройство, планиране и издаване на разрешения на държавите членки, така и за вече съществуващите регионални групи по Третия пакет за вътрешния пазар. По принцип следва да се дава приоритет на ангажирането на вече успешно работещи институции, а не на създаването на нови структури;

20. изразява критика относно категорично зададените крайни срокове по отношение на административните процедури. Именно при проекти от общ интерес качеството трябва да има приоритет пред бързината. Наред със сигурността на енергийните доставки качеството на проектите от общ интерес ще оказва немалко влияние върху цените за крайните потребители. Освен интересите на инвеститорите, важен икономически фактор са и разходите за местните МСП и гражданите;

21. предлага възникващите при планирането и осъществяването на проекти от общ интерес проблеми да се решават отдолу нагоре, т.е. да се разглеждат от гледна точка на субсидиарността и всички алтернативи да се проучват с цялата необходима задълбоченост. Европейският координатор на проекти трябва да се включва само когато местните, регионалните, националните или многонационалните власти не могат своевременно да постигнат споразумение. В миналото вече имаше случаи, при които включването на европейски посредник беше полезно. Съществуването на европейски координатор, който помага при решаването на трудни отделни случаи, само по себе си не изглежда да противоречи на субсидиарността. Неговото назначаване или евентуално удължаването на мандата му обаче следва да става въз основа на общо решение на Съвета на министрите и на Европейския парламент;

22. одобрява създаването на национални служби за издаване на разрешения „на едно гише“. Решението за това, дали при издаването на разрешения ще бъде приложено интегрирано или координирано регулиране, следва да бъде оставено на преценката на държавите членки;

23. подкрепя предложението за регламент по отношение на трансгранично споделяне на разходите с участие на Агенцията за сътрудничество на енергийните регулатори (ACER). Това се отнася също и за задължението на националните регулаторни органи да предоставят за проектите от общ интерес инвестиционни стимули посредством компенсация. Тези стимули следва да съответстват на риска;

24. счита за необходимо списъкът на проектите от общ интерес да бъде редовно преразглеждан и адаптиран към променящите се изисквания;

В. Възприемане

25. отбелязва категорично, че създаването на техническите предпоставки за постигане на нашите амбициозни цели в областта на енергетиката и климата може да бъде успешно единствено и само със съгласието на хората. Поради това трябва да се приветства изрично информирането на ранен етап, включването и участието на гражданите, общините и местните власти;

26. подчертава, че преходът към производство на електроенергия с ниски въглеродни емисии води до необходимост от преустройство на мрежовата архитектура. Докато включването на нови малки захранващи мощности в мрежите за ниско и средно напрежение и интелигентното им управление може да се извърши като цяло без променяща ландшафта намеса, за завършването на новите европейски магистрални електропроводи за най-високо напрежение е неизбежно изграждането на нови енергийни трасета, при което ще трябва да се даде приоритет на трасета, позволяващи увеличаване на взаимовръзките с държави, които могат да осигурят ръст на производството на

електроенергия от възобновяеми източници. Тъй като разходите за изграждането на тези системи в крайна сметка трябва да бъдат поети от потребителите на електроенергия, важно е техническото им изпълнение да бъде възможно най-интелигентно и ефективно. Това включва и свеждане до минимум на използването на земи. Тази взаимовръзка трябва да бъде обяснена на хората на възможно най-ранен етап и по най-последователен начин;

27. настоява националните правителства да създават също и стимули, подходящи за справедливо компенсиране на всички останали щети, причинени на гражданите, общините и местните власти. Опитът в общините, засегнати в миналото от проекти, включващи нови строежи от такъв мащаб, показва, че прозрачността и наличието на постоянен партньор на изпълнителя на проекта на място е важна предпоставка за осъществяване на планирането и строежа в предвидените срокове;

28. подчертава, че наръчникът, който трябва да бъде изготвен, е важно помагало за информиране на гражданите относно предимствата на развитието на инфраструктурата и интелигентните мрежи по отношение на сигурността на енергийните доставки, намаляването на емисиите на парникови газове и енергийната ефективност. В тази информация не трябва да се премълчават отрицателните страни. Гражданите могат да разберат мащаба на предизвикателството и да приемат по-добре евентуални отрицателни последици само на базата на пълна и прозрачна информация. Информационният поток трябва да е ориентиран съобразно ситуацията и да предоставя на заинтересования гражданин полезна информация по въпроса;

29. настоява, освен материалните обезщетения за особено засегнатите от реализирането на проекта граждани, общини и местни власти, публично да се представят предприетите предпазни мерки, заедно с оценка на социално-икономическите и екологичните последици. Кампанията за прозрачност и създаването на справедлива система за компенсация са безусловно необходими условия за положително възприемане на ускореното изграждане на енергийните мрежи на бъдещето;

Г. Финансиране

30. отчита, че по мнение на Комисията досегашните инструменти по TEN-E не са се оказали достатъчно успешни. Предвижда се те да бъдат заменени от Механизма за свързване на Европа (CEF). От посочените в Регламента за енергийната инфраструктура средства в размер на 50 милиарда евро за многогодишната финансова рамка, на енергийния сектор се падат 9,1 милиарда евро през седемгодишния период. По този начин могат да се предоставят средства за проучвания и финансови инструменти за проекти в областта на електроенергията, природния газ и въглеродния двуокис, както и неусвоени субсидии за проекти в областта на електроенергията и природния газ, които се отразяват положително на сигурността на енергийните доставки, солидарността и иновациите, чиито бизнес планове говорят за ниска търговска рентабилност и за които е налице решение за трансгранично споделяне на разходите. Наред с това, на финансиране чрез неусвоени субсидии подлежат също и интелигентните мрежи и измервателните съоръженията, както и проекти в областта на въглеродния двуокис, чиято търговска рентабилност не може да бъде доказана;

31. приветства факта, че в Механизма за свързване на Европа се обръща особено внимание на важните в енергийно и по-малко привлекателни в икономическо отношение инфраструктурни проекти. Успешното реализиране на подобни проекти би допринесло значително за окончателното изграждане на единния пазар на ЕС и за сигурността на енергийните доставки;

32. счита, че Европейската комисия изпраща очевидно погрешен сигнал от гледна точка на енергийната политика, като се има предвид че повечето от дванадесетте приоритетни инфраструктурни проекти в рамките на Механизма за свързване на Европа се отнасят за газопроводи и нефтопроводи, които изискват инвестиции с дълъг период на възвращаемост, тъй като липсва логична обосновка за това, по какъв начин поставянето на акцент в полза на изкопаемите енергийни източници може да се съчетае с целите на ЕС за 2020 г. и по-дългосрочните цели за опазване на климата до 2030 и 2050 г.;

33. подчертава, че за постигане на целите на ЕС за 2020 г., успоредно с ускореното изграждане на мащабните системи за пренос на енергия, следва, както се настоява още в предходните становища на КР (CdR 160/2008 fin, CdR 8/2009 fin, CdR 244/2010 fin, CdR 312/2010 fin, CdR 7/2011 fin и CdR 104/2011 fin), да се насърчава в по-голяма степен изграждането на интелигентни мрежи на местно и регионално равнище. Цените за крайните потребители в рамките на компютризирано управление на товара трябва да се образуват в зависимост от производството и търсенето, за да се стимулира икономичното потребление на енергия и по-добре да се съчетаят децентрализираното производство и децентрализираното потребление на енергия. Ако енергийните данъци са инструмент, който държавите членки могат да използват в борбата срещу изменението на климата при условията на Директива 2003/96/ЕО на Съвета относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията, КР смята, че възможността за въвеждане на система за диференцирано данъчно облагане не бива да се ограничава до регионите, а трябва да се разпростре и до местните власти, които също са признати за пълноправни участници в устойчивото развитие в ЕС. По този начин тези власти трябва да могат — особено в държавите членки, в които допринасят за изграждане на интелигентни мрежи за укрепване на сигурността на доставките, намаляване на емисиите на парникови газове и подобряване на енергийната ефективност, да определят ставки за общото данъчно облагане на енергопотреблението, диференцирани спрямо съответните национални равнища, при условие че се запазва равнопоставеността на конкурентните енергийни източници и разликите в равнището на облагане не възпрепятстват доброто функциониране на вътрешния пазар и движението на енергийните продукти между държавите членки;

34. с оглед на необходимата интеграция на пазара на възобновяемите енергийни източници, изразява дълбока загриженост, че именно помпено-акумулиращите централи и други технологии са изключени от финансирането по Механизма за свързване на Европа. Възможността за съхраняване на произведената от възобновяеми енергийни източници енергия посредством подобни централи има основно значение при уравновесяване на променливите източници на вятърна и слънчева енергия;

35. изразява съжаление, че новите финансови инструменти на разположение от 2014 г. нататък все още не са представени подробно от Европейската комисия. При подбора им трябва да се обръща внимание на допълнителната полза от тях. Те трябва да бъдат допълнение към обичайните неусвоени досега субсидии

и да създадат последователна и единна рамка за финансиране за секторите на железниците, енергетиката и телекомуникациите, която да се основава на опита с „инструмента за финансиране с поделение на риска“, „инструмента за гарантиране на заемите“ и фонда „Marguerite“;

36. отбелязва, че във връзка с финансирането са предвидени, от една страна, инструменти, свързани със собствен и рисков капитал, и — от друга — с чужд капитал. Те включват гаранции за посредници, които след това предоставят финансиране на бенефициери с финансови затруднения, както и поделение на риска с финансовите институции, с цел увеличение на обема на финансирането. Тук са включени и облигациите за финансиране на проекти (*Project Bonds*);

37. по отношение на оценката на въздействието приема виждането на Комисията, че предложените инструменти за финансиране не водят до изкривяване на финансовия пазар, тъй като могат да бъдат прилагани на икономически принцип, но никой от тях поотделно не получава достатъчно финансиране от пазара;

38. отбелязва, че от това произтича известно противоречие с член 15 от регламента, според който проблемите при финансирането не са критерий за това, дали финансовите инструменти са подходящи;

39. оценява по принцип положително факта, че по време на периода на планиране в рамките на Механизма за свързване на Европа, до 20 % от наличния бюджет ще бъде използван за поделение на риска и за свързани със собствения капитал инструменти. По този начин чрез грижлива подготовка се разширяват възможностите за финансиране и за разлика от случаите с неусвоени субсидии, същевременно се насърчава и собствената отговорност на предприятията. Трябва обаче да се гарантира, че както при специфичния за проектите анализ на разходите и ползите, така и при оценката на икономическата жизнеспособност на проектите от общ интерес, ще се прилагат строги критерии;

40. изразява съмнение по въпроса дали предложените финансови инструменти са подходящи за енергийни проекти и за проекти за разширяване на енергийните мрежи;

41. подчертава необходимостта критериите за допустимост, определящи отпускането на средства по линията на Механизма за свързване на Европа, да бъдат адаптирани така, че да гарантират достъпа на най-отдалечените региони до финансиране на проектите, насочени към по-голяма енергийна независимост на тези територии;

Д. Облигации за финансиране на проекти

42. отчита, че през 2012 г. и 2013 г. за инициативата „Облигации за финансиране на проекти“ се предвижда пилотна фаза под ръководството на ЕИБ. Става дума за проекти, чието планиране е много напреднало в контекста на насоките за TEN-E. В своята оценка на въздействието Комисията очаква, че през пилотната фаза ще бъде допуснат само един енергиен проект;

43. изразява съгласие с позицията на Съвета на европейските енергийни регулатори (CEER), че облигации за финансиране на проекти ще могат да се използват в рамките на съществуващите мрежи само при определени условия, тъй като е трудно да се прави разграничение. Те биха могли да бъдат подходящ инструмент за офшорните връзки и трансграничните трасета;

44. обръща внимание, че тъй като този вид проектно финансиране засяга още е необичайно за операторите на мрежи, е вероятно да мине известно време, докато инвеститорите приемат този нов вид активи. Комисията и ЕИБ следва посредством подбора на надеждно изчислени проекти да привлекат доверието на потенциални инвеститори. Целта трябва да бъде да се постигне рейтинг на инвестициите, за да може облигациите да представляват интерес и за големи институционални инвеститори;

45. от гледна точка на използването на бюджетни средства, оценява положително факта, че в допълнение към неусвоените субсидии понастоящем ще се използват инструменти за финансиране. Трябва обаче да се гарантира, че се финансират само проекти, от които действително има нужда и за които освен това е доказано, че са икономически нежизнеспособни. В никакъв случай не бива икономически жизнеспособни проекти да бъдат „свърхнасърчавани“, като по този начин се измества частното финансиране. По-специално, второстепенен външен капитал следва да получават само проекти, които са и надеждно изчислени. В никакъв случай не трябва да се създава изкуствен пазар, чието съществуване да се крепи единствено на съфинансирането от ЕС и който винаги да трябва да бъде захранван с нови средства, за да избегне фалит. През пилотната фаза трябва редовно да се проверява дали алтернативни методи на подпомагане не са по-ефективни от общоикономическа гледна точка. Тук може да става дума за финансиране чрез консорциум вместо планираните облигации;

46. подчертава, че финансирането на признатото за спешно необходимо разширяване на енергийната инфраструктура трябва да остане преимуществено задача на предприятията. Задача на ЕС и на държавите членки е да подкрепят инфраструктурните мерки и да създават необходимата рамка за участниците на пазара. За да се успокоят съществуващите съмнения относно обема на необходимите общи инвестиции, Комисията следва да положи усилия за конкретизиране на своите предвиждания. Във всеки случай

чрез подходящи мрежови тарифи трябва да се гарантира съответстваща на пазарните изисквания възвращаемост на инвестиция капитал;

E. Застъпване с други европейски регламенти

47. подкрепя намерението на Комисията, посредством рационализирана процедура за издаване на разрешение, която да бъде координирана от национална служба, да приключи в по-къси срокове проектите от общ интерес, при условие че тази процедура е съобразена в достатъчна степен с националните процедури за изготвяне на планове. За тази цел за приоритетните проекти се определя приоритетен статут. По същество, предмет на предложението за регламент са процедурни и организационни въпроси;

48. отбелязва, че би било логично, ако материалните стандарти, на които са подчинени проектите от общ интерес, бъдат адаптирани към този приоритетен статут. В сегашната си форма предложението за регламент не води до особени улеснения. Що се отнася до изискванията на Директивата за местообитанията и Рамковата директива за водите на ЕС, проектите трябва да бъдат от преобладаващ обществен интерес. Това обаче не трябва да засяга материалните условия по посочените по-горе разпоредби. В този смисъл предложението за регламент остава нееднозначно. Не е променена разпоредбата, че по член 6, параграф 4 от Директивата за местообитанията 92/43/ЕИО е необходимо становище на Комисията, въпреки че Комисията трябва да изготвя списъка на проектите от общ интерес. Това изглежда като ненужна двойна проверка;

49. отбелязва, че докато за времетраенето на процедурата за издаване на разрешение се задават срокове, отговорността за рационализиране на процедурата се прехвърля най-вече на националния или регионален орган, издаващ разрешението, който трябва да адаптира административната си практика спрямо приоритетния статут, като определените от ЕС материални стандарти обаче се запазват като цяло. Европейската комисия следва, в тясно сътрудничество с органите, издаващи разрешението, да изготви практически предложения за прилагане на тези изисквания, в които да се отчитат практическите изисквания за ефективни и прозрачни процедури. Така в проекта се предлага рационализация на процедурата, без обаче да се предлага истинска помощ в тази област.

Брюксел, 19 юли 2012 г.

*Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO*